

AXEL KOEFOED.

R. af Dbg.

21. Februar 1870 — 11. Marts 1946.

Af VAGN HOLSTEIN.

Den 11. Marts 1946 døde Kontorchef AXEL KOEFOED paa Gentofte Amtssygehus efter kun faa Dages Sygeleje. Man kan med Sandhed sige, at KOEFOED faldt paa sin Post, idet han

lige til faa Dage før sin Død troligt passede sin daglige Gerning som Kontorchef i Vekselererfirmaet A. THORUP HANSEN, og et usædvanlig flittigt, arbejdsomt og pligtopfyldende Liv ophørte den Dag, da KOEFOEDS Hjerte nægtede at fungere videre.

AXEL KOEFOED blev født i Sønder Næraa Præstegaard paa Fyen den 21. Februar 1870 som Søn af Pastor, senere Provst, H. J. KOEFOED; men sin egentlige Barndom henlevede han i Hesselager Præstegaard, hvorom Mindet stod præget i hans Erindring med en aldrig blegnet Straaleglans. Atter og atter fortalte han med Begejstring om sin Barndom i den store, smukke Præstegaard, som er beliggende i en af Fyens skønneste Egne, og der er ikke Tvivl om, at Spiren til KOEFOEDS usædvanlig stærkt udtalte Natursans allerede blev nedlagt i hans Sind under Opvæksten paa dette naturskønne Sted.

Efter endt Skolegang i København (en drøj Tid for den naturglade Dreng) begyndte KOEFOED sin Løbebane i Toldetaten; men allerede i 1892 gik han ind i Finansministeriet, og at hele hans Livsgerning ikke kom til at ligge inden for den røde Bygnings ærværdige Mure maa alene tilskrives hans store Interesse for Fuglene. Fra sin tidligste Ungdom havde KOEFOED været en ivrig Ornitholog, og denne hobby bevirkede, at han i 1916 opgav sin Karriere i Finansministeriet for i Stedet at indtræde som Kontorchef i Vekselererfirmaet TH. SCHIØLER, med hvis Indehaver, EJLER LEHN SCHIØLER, han paa Grund af fælles ornithologisk Interesse havde knyttet et varmt Venskab; og fra dette Tidspunkt til sin Død holdt KOEFOED fast ved Vekselerergerningen, og det er hævet over enhver Tvivl, at hans og hans forskellige Firmaers Kunder har modtaget Efterretningen om hans Død med oprigtig Beklagelse, og i Taknemlighed vil mindes hans altid uegennyttige Raad, hans ubestikkelige Redelighed og hans uudslukkelige gode Humør.

Som Ornitholog begyndte KOEFOED sin Karriere som Æggesamler, saaledes som det var de fugleinteresseredes Skik i Slutningen af det 19de Aarhundrede; men KOEFOED var i Modsætning til saa mange andre ingen gold Samler, og for ham var de tomme Æggeskaller i Skuffen ikke det endelige og eneste Maal. Takket være sin udprægede Natursans og

sjældne Iagttagelsesevne forskaffede han sig samtidig med Indsamlingen af Æggene en usædvanlig Viden om ynglebiologiske Forhold, og denne Viden gjorde han tilgængelig for Almenheden ved i 1926 at udgive „Danmarks Ynglefugle“, den eneste Publikation — udover en Række Artikler i Dansk Ornith. For. Tidsskr. — som foreligger fra hans Haand.

Da KOEFOED i 1916 traadte ind i SCHIØLERS Firma, udviklede der sig mellem disse to glødende interesserede Ornithologer et nært Samarbejde ogsaa paa det ornithologiske Omraade, og efter de travle Arbejdsdages Afslutning kunde man Aften efter Aften — ofte til langt ud paa Natten — træffe KOEFOED i SCHIØLERS Villa paa Uraniavej, hvor han bl. a. udførte Katalogiseringen af SCHIØLERS vældige Samlinger af Fugleskind og Skeletdele.

Med Aarene kølnedes KOEFOEDS Samlertrang mere og mere for til Slut helt at ophøre, og det at færdes i Naturen og der iagttage Fuglenes uforstyrrede Tilværelse blev efterhaanden for KOEFOED den største og reneste Glæde. Aldrig var han gladere, end naar han, som f. Eks. paa de navnkundige „Jyllandsture“, der fra første Færd blev startet af ham og hans gode Ven M. KLINGE, kunde delagte sig af gode Venner i sin store Viden om de kendte jyske „Fuglesteders“ rige og mangeartede Liv. At opleve KOEFOEDS Begejstring over vort skønne Land og dets rige Natur blev en uforglemmelig Oplevelse for enhver af os, som var saa heldig at blive optaget i „Jyllandsturenes“ faste Stok.

Selv om KOEFOED ved Raad og Daad, som han altid ydede med den største Beredvillighed, har betydet meget for mange danske Ornithologer i de sidste 30—40 Aar, saa er hans største Fortjeneste og det, som til alle Tider vil bevare Mindet om ham usvækket blandt danske Ornithologer, dog dette, at han hørte til den Kreds af Mænd, som i 1906 startede Dansk Ornithologisk Forening; ja, i Virkeligheden var det fra ham Initiativet udgik, idet han sammenkaldte til det første Møde, hvor Sagen blev drøftet, og dette Møde foregik i hans Hjem. — Lige til sin Død omfattede KOEFOED D. O. F. med stor Veneration, og gennem 30 Aar ydede han en stor Indsats for Foreningens Trivsel ved i dette lange Spand af Aar — fra 1906 til 1936 — at varetage Posten som Foreningens nidkære Kasserer.

AXEL KOEFOED hørte til det Faatal af Mennesker, om hvem man kan sige, at han kun havde Venner, og Grunden hertil var, at han var vennesæl i en Grad, som man kun sjældent træffer. For ham var det en Livsbetingelse at være god mod sine Medmennesker, og det var ham altid en stor Glæde, naar han paa en eller anden Maade kunde hjælpe en af sine Venner, og for at naa dette Maal skyede han ingen Anstrengelse eller Besvær.

Ved KOEFOEDS Død har alle hans Venner — og deres Antal var stort — lidt et smerteligt Tab, og samtidig har Dansk Ornithologisk Forening mistet den sidste af sine Fædre, et ejegodt Menneske og en interesseret og kyndig Ornitholog; men Mindet om ham vil leve mellem danske Ornithologer saa længe vor Forening bestaar.

GERHARD HEILMAN.

25. Juni 1859 — 26. Marts 1946.

Af FINN SALOMONSEN.

Den kendte Maler og Skribent GERHARD HEILMAN afgik ved Døden den 26. Marts i Aar i den høje Alder af 87 Aar. Fuglene og deres Liv var Kunstneren HEILMANS Yndlingsmotiver, og ogsaa for den videnskabelige Ornithologi har han haft væsentlig Betydning.

GERHARD HEILMAN, der tidligere kaldte sig HEILMANN, men i 1942 fik Tilladelse til at skrive sit Navn med eet n, er født 25. Juni 1859 i Skelskør som Søn af Apoteker H. P. G. HEILMANN og Hustru født MAU. Han blev Student fra Roskilde 1877 og studerede først ved Polyteknisk Lærestalt, senere Medicin. Under Studiet blev hans kunstneriske Evner ham bevidst, og Lysten til at blive udøvende Kunstner blev ham efterhaanden saa stærk, at han afbrød Studierne og mod Familiens Ønske lod sig uddanne som Maler, idet han 1883 blev Elev hos KRØYER og SCHWARTZ. Allerede 1887 havde han sin første Udstilling paa Charlottenborg. I Tiden 1890—1902 var han fast Maler ved den Kgl. Porcellænsfabrik, men dette tilfredsstillende ham ikke, og Resten af Livet virkede han som fri